

другу (социјалистичку) етапу развоја уставности европских социјалистичких држава. То је устав који у својој преамбули објављује победу социјализма и најављује улазак у ново доба историје у коме се тежи новим и још вишим циљевима. По Уставу, Чехословачка је социјалистичка република у којој је носилац суверености радничка класа и ту суверену власт она остварује у скупштинском систему власти на челу са Народном скупштином као законодавним и највишим органом власти. Извршна власт припада председнику Републике и влади који су подређени скупштини јер их она бира и њој одговарају за свој рад. Устав не мења постојећу концепцију економског уређења заснованог на социјалистичкој државној (народној имовини) и задружној (имовини народних задруга) својини и државном планском руковођењу и усмеравању привредних токова. Судску власт у земљи врше судови на челу са Врховним судом (као највишом инстанцом) који бира Народна скупштина а такође и опозива (разрешава). После бурних догађаја у Чехословачкој 1968. донет је њен нови Устав који је био хибридни јер су га сачињавале неукинуте одредбе Устава од 1960, Уставни закон о Чехословачкој федерацији од 27. октобра 1968, Уставни закон о положају националности у Чехословачкој социјалистичкој Републици и други акти. Тако је Чехословачка претворена у федералну државу Чеха и Словака као равноправних народа а новина овог Устава је била и увођење Уставног суда у судски систем земље.

И Бугарска је имала сличан развојни пут јер је од државе типа народне демократије постојала све више социјалистичка, све више стицала социјалистичке елементе и тако се приближавала осталим социјалистичким државама. Тај процес је озакоњен Уставом од 1971. који је означио прелаз, односно улазак у ту вишу етапу социјалистичког развитка а његову теоријску основу је чинио програм БКП о изградњи развијеног социјалистичког друштва. Овај Устав проглашава руководећу улогу комунистичке партије, што је било у складу с једнопартијском диктатуром а у организацији државне власти, уместо Президијума Народног собрања, уведен је Државни савет. Крај осамдесетих година XX века је донео Бугарској крупне друштвене промене које су означиле напуштање социјалистичког уређења и уставности и доношење новог устава од 1991. који је значио раскид са социјализмом. Мађарска и Пољска су донекле имале специфичан уставни развитак јер нису, као остале државе народне демократије, донеле своје народно-демократске уставе. Мађарска је после Другог светског рата наставила да живи у режиму Закона о државном